

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
РОЗДІЛ 1. ТАЄМНИЦЯ СВІДОМОСТІ ЯК ПРЕДМЕТ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ	7
1.1. Феноменологія мудрості як філософсько-історичний підхід щодо визначення військових капеланів	7
1.2. Класифікація значимих пріоритетів духовного капіталу мудрості у контексті військових капеланів	74
1.3. Мудрість військових капеланів як феноменологічний критерій таємниці свідомості	81
<i>Контрольні питання</i>	87
<i>Теми рефератів</i>	88
РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ	89
2.1. Істина феноменології мудрості як відтворений метод військових капеланів у їх таємниці свідомості	89
2.2. Духовна безпека військових капеланів як вияв таємниці свідомості у сучасному освітньому просторі	94
2.3. Концептуальний аналіз національної ідеї у ментально- кров'яних рецепціях військових капеланів	99
2.4. Мистецтво як сукупність таємничих ідей у свідомості військових капеланів	107
<i>Контрольні питання</i>	113
<i>Теми рефератів</i>	113
РОЗДІЛ 3. ТАЄМНИЦЯ СВІДОМОСТІ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ У ПОСТВОЄННІЙ УКРАЇНІ	114
3.1. Якість людського довголіття як здійснення інформаційного капіталу мудрості у латентних структурах свідомості військових капеланів	114
3.2. Таємниця квантової свідомості військових капеланів у поствоєнній Україні та світі	115
3.3. Квантова безпека військових капеланів як криптосистема Захисту мирного неба України	118

<i>Контрольні питання</i>	120
<i>Теми рефератів</i>	120
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	121

ПЕРЕДМОВА

За сучасних умов цифрової доби розвитку Людини саме воєнна таємниця свідомості військових капеланів відіграє значну роль на рівні держав та інформаційного суспільства, оскільки це є прерогативою кіберконтррозвідки спецслужб держав світу. Адже світом керує таємниця свідомості спецслужб, серед яких сукупною матрицею відіграють військові капелани.

Виходячи з теоретико ймовірних уподобань військових капеланів, автори іще раз надають спробу у своїх працях описати латентний механізм дії саме кіберконтррозвідки як соціогенний вплив на структуру свідомості. Бо в період повоєнної України ми всі з вами зіткнулись пліч-о-пліч з жахливою картиною війни, коли клятий російський агресор вступив на нашу святу землю.

У таку відповідальну годину запеклої асиметричної війни з російським ворогом український народ не розгубився, хоробро відстоюючи свою незалежність. У першу чергу, це стосується, дійсно, професійно воєнних людей, незалежно від їх військового звання. Так, у нас є такі шляхетні особистості у вигляді військових капеланів, що миттєво об'єдналися між собою за власним природним духом. Тому, саме зараз, під час війни, і потрібно всім нам, гуртуючись, стрімко розкривати свій емоційно-розумовий потенціал як біфуркаційний процес у прогресивному розвитку Людини.

З цього приводу автори означеного посібнику надають художньо-риторичного забарвлення словами Івана Франка про «...пчоли, так як і хрещений народ, скінчивши свою нелегку роботу, люблять поготорити, зібратися купками перед очками та коло затворів, погомоніти та потріпати крильцями... Пчоли-робітниці якомсь таємничо шепочуть поміж собою, якомсь підозріло похитують головками, якомсь зловіщо стрижуть своїми щипчиками та пручають своїми лапками... Трути, певно, того не знають, і по-давньому, ситенько наївшия, гордо побренькують собі, проходжуючися поміж наповнені медові комори та виходячи щодень божий уполудне на верх улів погрітися на сонечку, подихати свіжим повітрям, розправити і розмахати неробучі крилечка... ».

Все це, звісно, виходячи із воєнної таємниці свідомості, у сучасну добу цифровізації, в якому панує штучний інтелект, викликає філософський дискурс читача щодо феномену військових капеланів.

Від авторів

РОЗДІЛ 1. ТАЄМНИЦЯ СВІДОМОСТІ ЯК ПРЕДМЕТ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ

1.1. Феноменологія мудрості як філософсько-історичний підхід щодо визначення військових капеланів

Автори означеного посібнику зазначають із відкритих інформаційних джерел зазначають, що військовий капелан — це той «священнослужитель, який здійснює душпастирство над військовими і здебільшого їх сім'ями та цивільними особами, які працюють для військових. Подекуди вони також працюють із місцевими цивільними особами у військовій зоні операцій. Військові капелани є частиною збройних сил багатьох країн, зокрема і України, де вони виконують важливу роль у зміцненні морального духу військовослужбовців» [13].

Хоча термін капелан спочатку мав християнські корені, його загалом використовують у військових організаціях для опису всіх спеціалістів, спеціально підготованих для обслуговування будь-яких духовних потреб, незалежно від релігійної приналежності. Крім надання душпастирської допомоги людям та підтримки їхніх релігійних прав та потреб, військові капелани можуть також консультувати виконавчу владу з питань релігії, етики та моралі. Військові капелани також можуть налагоджувати зв'язки з місцевими релігійними лідерами, намагаючись використовувати роль релігії як потужного чинника підняття духу військовослужбовців, а також чинника примирення та миру.

З огляду на це, військові капелани представляють релігійну чи віруючу групу, але працюють із військовослужбовцями будь-яких віросповідань. «Деякі країни, такі як Нідерланди та Бельгія, також використовують капеланів-гуманістів, які пропонують нерелігійний підхід до капеланської підтримки» [13].

Військові капелани в Україні

Останніми роками військові капелани відіграють дедалі важливішу роль у Збройних силах України. З початком військового вторгнення Росії в Україну у 2014 році багато українських громадян із релігійним досвідом добровільно долучилися до служби в армії як капелани окремих батальйонів і полків Сухопутних військ України, що брали участь у Антитерористичній

операції під час війни на Донбасі. За словами прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, метою залучення капеланів було підвищення морального духу української армії під час конфлікту.

Спочатку Українська греко-католицька церква призначила близько 70 священників для роботи з відповідними підрозділами, серед яких були представники католицької, православної та протестантської конфесій. Центр військового капеланства Української греко-католицької церкви є однією з найвідоміших капеланських організацій в Україні, що надає духовну підтримку та пастирську опіку офіцерам, солдатам і їхнім родинам [13].

Відомим українським військовим капеланом є Іван Гриньох, який служив у батальйоні «Нахтігаль» під час Другої світової війни. Раніше капелан не був офіційною військовою посадою, а виконував свою місію на волонтерських засадах. 22 січня 2021 року до Верховної Ради України внесено законопроект «Про військове капеланство». 30 листопада 2021 року ухвалений закон підписаний президентом Володимиром Зеленським.

Військові капелани у США

У 2006 році навчальні матеріали, отримані американською розвідкою, засвідчили, що повстанцям-снайперам, які воюють в Іраку, було запропоновано вирізняти й атакувати інженерів, медиків та капеланів; за тим підходом, ці втрати деморалізують цілі ворожі підрозділи. До навчальних матеріалів було долучено посібник з навчання повстанців-снайперів, розміщений в Інтернеті. Серед його порад щодо розстрілу американських військ сказано: «Вбивство лікарів і капеланів пропонується як засіб психологічної війни» [13].

Наукове визначення поняття «феноменологія мудрості»: від витоків до інституціалізації

Розглядаючи питання військових капеланів, пов'язані з науковим визначенням поняття «феноменологія мудрості», треба зазначити, що в синонімічному ряді поряд із цим терміном у науці використовуються й інші. Такі базові елементи вчення мудрості, як софійність, вміння, майстерність, кмітливість, толерантність, розсудливість, виваженість тощо були ґрунтовно основоположені ще давньогрецькими філософами: Піфагором, Платоном, Аристотелем, Діогеном. Крім того, необхідно акцентувати увагу на епоху життя таких відомих мудреців і пророків VIII — III ст.

до н. е. (період «осьового часу»): Конфуція і Ліо-Цзи в Китаї, Будди в Індії, Заратустри в Персії, старозавітних пророків Ілїї, Ісайї, Ієрамії в Палестині, Гомера, Геракліта тощо. Саме «осьовий час» породив світові релігії, філософію мудрості, сформував уявлення про людство, його цінності та ідеали.

Адже філософія різних часів і народів намагались відшукати одвічне таїнство мудрості. У цьому змісті саме вивчення історії розвитку феноменології мудрості є сьогодні актуальною, оскільки ідея порядку в контексті духовного капіталу мудрості розглядається незаперечною цінністю. У світовій історії це примушує людину, хоче вона того чи ні, системно рухатись у певному напрямі. При цьому, головною темою філософствування давніх мудреців був світ як єдине, упорядковане ціле, як «космос», наділений розумом і душею. І хоча мислителі в пошуках порядку нерідко звертались до Бога, «природна організація порядку» вважалась саме тією домінантою, що має бути розумним впорядкуванням в основі духовного капіталу мудрості. У систематизованому вигляді цю ідею вперше оприлюднили давньогрецькі мислителі.

У цьому контексті, спираючись на давньогрецьку традицію, сучасна вітчизняна дослідниця І.Степаненко вважає, що: «Природний, космічний і божественний порядок, який мав для стародавніх греків первинне значення, уявляв собою своєрідну проекцію законів людського життя. Піфагорійці наділяють всезагальне буття душею. Емпедокл каже про властиві цьому буттю елементів любові та ненависті. Анаксагор та Діоген Аполлонійський приходять до поняття всеорганізуючого духу» [67, с. 21]. Саме такий ракурс розширює лексико-семантичне поняття феноменології мудрості.

За цих умов для визначення поняття «феноменологія мудрості», варто зазначити Дух «як цілокупне, творче, енергетичне джерело світу, невід'ємними властивостями якого є Благо, Мудрість, Істина та Краса» [67, с. 24]. Ці уявлення про неподільні ознаки Духу, про його існування, слугують подальшому розвитку у християнському світогляді і постають як смислові константи поняття феноменологія мудрості. «Для християнського світогляду Бог — це надсвітовий Дух, який вільно творить не тільки природу, але й людину. При цьому складається уявлення, що людина лише частково належить природі» [67, с. 26].